

det hele og store vil komme ind i en meget sundere Retning, end det er i Øjeblikket.

Det ærede 6te Medlem for 6te Kred (Pagh) var inde paa det Spørgsmaal, hvor mange Mennesker her i Landet der ere interesserede i Beskyttelsen. Jeg skal ikke gaa i Rette med ham om hans Tal. Han kom til det Resultat, at 226,000 vare beskæftigede ved de toldbeskyttede Erhverv, og mente, at mindst en halv Million af Landets Beboere vare knyttede dertil, dels de 226,000 Personer, dels de, for hvem de vare Forsørgere. Det vil altsaa sige, at de, der have Gavn af Beskyttelsen, ere en halv Million af Landets Befolkning, det vil sige en Femtedel. Jeg sagde i Gaar, da jeg havde Ordet, at jeg mente kun, det var en Brøkdel — jeg skulde ikke nævne hvilken. Det ærede Medlem har nu nævnt Brøkdelen, det er en Femtedel. Saa vil jeg blot gentage, hvad jeg sagde i Gaar: Lad os saa huske paa, at hver Gang vi lægge Beskyttelse paa for at gavne denne Femtedel, beskatte vi de øvrige fire Femtedele. Naar man bestandig har dette for Øje, tænker jeg, man maa komme til det Resultat, at man skal være nogenlunde varsom med den Beskyttelse, man vil lægge paa, og meget varsom med at forlange den nuværende Beskyttelse forhøjet, saaledes som det ærede Medlem og hans Meningsfæller have gjort det i deres Ændringsforslag.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) vendte i Dag, og jeg synes i noget stærkere Ord, tilbage til de Betragtninger, han var inde paa forleden Dag. Han mente at have fundet en Autoritet til Støtte for den Opfattelse, at en Nedsættelse af Beskyttelsestolden vilde have meget ringe Betydning for Landbruget. Han anførte saaledes, at den højtærede Konseilspræsident under en tidligere Toldforhandling havde udtalt, at Nedsættelsen af Tolden paa Manufakturvarer for en Landarbejder kun vilde betyde 2 Kr., og deraf sluttede han, at Nedsættelsen af Toldbeskyttelsen i det hele havde overordentlig lidt at betyde for Landbruget. Nu vil jeg sige, at Landbruget bestaar jo ikke alene af Landarbejdere; det bestaar baade af jorddyrkende Husmænd, Gaardmænd og større Landbrugere, og naar Besparelsen ved Manufakturvarer er ringe for en Landarbejder, saa ved det ærede Medlem meget vel, at Landarbejderen er den af alle Samfundsklasser i Danmark, der bruger de færreste indførte Manufakturvarer. Der er fra hans Forbrug og til andre Landbrugsklassers Forbrug et meget stort Spring.

Derfor kan det ærede Medlem aldeles ikke af denne Udtalelse slutte, hvor stor Landbrugets Besparelse som Helhed bliver. — Men dernæst maa det ærede Medlem dog erindre, at Landbrugets Besparelse ved Beskyttelsens Nedsættelse falder ikke alene paa Manufakturvarer. Der er mange andre Omraader, hvor Beskyttelsen bliver nedsat, bl. a. paa Maskiner og Metalvarer og paa en Mængde Raavarer, der mere eller mindre gaa ind i Landbrugets Produktion. Alt dette vil komme Landbruget til gode, og lad mig sige, jo større Landbruget er, jo mere vil det komme det til gode. At nævne bestemte Tal i denne Forbindelse er næsten ugørligt og meget farligt. Men det Tal, som det ærede Medlem nævnte som Maal for Betydningen af Beskyttelsens Nedsættelse, 2 Kr. pr. Landarbejder, er i alt Fald ganske misvisende, hvis man virkelig vil komme til en reel Vurdering af, hvad den betyder for det hele Landbrug som Erhverv.

Saa kom det ærede Medlem med en Udtalelse, som jeg blot vil anholde. I Dag erklærede det ærede Medlem sig for en overbevist Beskyttelsesmand. Jeg har hidtil ikke vidst, at det ærede Medlem just befandt sig paa Toldbeskyttelsens højre Fløj, men jeg havde næsten det Indtryk i Dag, at der maa han efter sine Udtalelser være. Det ærede Medlem kom med ingen ringere Udtalelse end den i al Almindelighed og uden Undtagelse at sige, at de toldbeskyttede Lande bleve rigere og rigere, medens vi herhjemme under Frihandelen bestandig bleve fattigere og vor Nationalformue mindre og mindre. Det sagde det ærede Medlem. Jeg noterede det, fordi jeg dog ikke som Finansminister vilde sidde og høre paa denne Udtalelse uden at nedlægge den allerbestemteste Protest derimod. Det er ganske urigtigt og ganske misvisende. Det er det for vort Lands Vedkommende, og hvis det skal gælde som en almindelig Udtalelse for hele Verden, at alle toldbeskyttede Lande gaa frem i Rigdom og alle Frihandelslande tilbage, saa er det lige saa misvisende. Den Slags almindelige Udtalelser gælde overhovedet ikke i dette Tema. Der gives toldbeskyttede Lande, som gaa fremad i Rigdom, og toldbeskyttede Lande, som gaa tilbage i Rigdom, og lignende Forhold gælde ogsaa for Lande med Frihandel. Overhovedet tror jeg, at man skal være meget varsom med at udsende Theses af denne Art.

Saa sagde det ærede Medlem endvidere en almindelig Sætning, som ogsaa synes mig lidt dristig. Det ærede Medlem sagde: